

“Nhu màu nhiệm”

Ai mà không biết truyện ngụ ngôn "Thần gió và mặt trời" hàm ý sự nhẹ nhàng thắng hung bạo! Ai mà không biết cỏ là loài cây nhỏ bé nhưng khó tiêu diệt! Ai mà không biết vi khuẩn cực nhỏ và kín ẩn nhưng giết được người! Ai mà không thích nghe lời nói mật ngọt và được đối xử nhẹ nhàng!... Tất cả những gì là nhỏ bé, nhẹ nhàng, kín ẩn, hiền dịu... được gọi chung là nhu. Nhu luôn thắng cương, nhược luôn thắng cường được người người xem là nguyên lý. Mọi người đều biết nhu, hiểu nhu, nói ra rả, thậm chí có người còn rao giảng nhu một cách rất hùng biện... nhưng mấy người sống nhu? Vậy là nhu mãi vẫn như một thứ màu nhiệm. Gọi tắt “nhu màu nhiệm” với ý đó.

Nhu là màu nhiệm còn ở chỗ nó là đặc tính, phong cách, kiểu thể hiện của Thiên Chúa.

Hãy xem, Thiên Chúa Đấng Tạo hóa, Thượng trí và Quyền năng, vậy mà Người lại quá đời là nhu ví dụ:

- Khi xuống trần với hình hài em bé con nhà nghèo.
- Khi khai trương cuộc rao giảng bằng ban bố một bản hiến chương Nước Trời chỉ có 8 điểm, điểm nào cũng nhu.
- Trong ba năm rao giảng, Người chỉ giao du và thi ân cho giới nhu tức giới cùng đinh mặt hạng.
- dạy toàn điều nhu như nhỏ bé, bác ái, thuận hòa, hiền lành, khiêm tốn;
- Người đặc biệt tỏ ra khinh ghét kẻ hiệp đáp người nhu.
- Chính miệng Người tự xưng mình là nhu bằng rất nhiều câu, đan cử: “*ách Ta êm ái, gánh Ta nhẹ nhàng*”, “*hãy đến với Ta vì Ta hiền lành và khiêm nhượng*”...
- Người chỉ mặc khải cho kẻ nhu “... vì Cha đã giấu kẻ khôn ngoan hiền triết mà tỏ lộ cho kẻ bé mọn”.

- Người hứa Nước Trời cho người nhu “*ai không trở nên nhỏ bé sẽ không được vào Nước Trời*”, rồi thực hiện lời hứa ngay cho anh trộm lành.

- Người kết thúc cuộc đời nhân loại bằng chết nhục. Không nhu là gì!

Nhu còn là tư chất của các bậc thánh nhân, quân tử như nữ thánh Don Bosco, Têrêxa Hải Đông, Gandhi v.v...

Nhu cũng là bản chất của các vật chất siêu đẳng như hố đen trong vũ trụ, ánh sáng mặt trời, nước, khí, lửa, đất, nguyên tử, điện, ngày nay máy vi tính...

Khi gặp sự trái ý, người ta nổi điên và bùng nổ (cương) là phản ứng thường tình; kiềm chế, hiền dịu (nhu) là công phu và bản lĩnh. Nghĩ lại mà xem! Cương cường cho lắm như quý vương Tần Thủy hoàng người Trung quốc, ác chúa Nero người Rôma, quỷ dữ Hitler người Đức... rồi cũng bị người đời khinh rẻ, có nhắc tên cũng chỉ là nhắc trong sự chà đạp và nguyên rủa.

Giáo hội Công giáo, môn đệ Chúa, 2000 năm qua đã nhu hay cương?

Vậy nên mới nói nhu mãi vẫn là “màu nhiệm”!

